

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

Nr 5.

Łomża, dnia 1 maja 1935 r.

Rocznik IX.

T R E Ś C :

43. Motu proprio o komisji pro Russia oraz o wydawaniu ksiąg liturgicznych obrządku łacińskiego.	49. Zbiórka na Polską Macierz Szkolną.
44. Kongregacja Ks.Ks. Dziekanów.	50. Nominacja Asystentów Kośc. Stowarzyszeń Akcji Katolickiej.
45. Ofiarowanie Komunii św. za młodzież w Sowietach.	51. Duchowieństwo parafjalne a nauka religii.
46. Rekolekcje.	52. Święcenia alumnów.
47. Liga obrony powietrznej i przeciwgazowej.	53. Zmiany w duchowieństwie.
48. Okólnik Min. Spr. Wewn. w sprawie zaświadczeń o urodzeniu	

Nr 43.

Motu Proprio o komisji „Pro Russia“ oraz o wydawaniu ksiąg liturgicznych obrządku słowiańskiego.

Z jak troskliwą życzliwością odnosimy się do ludów Rosji, świadczą nietylko słowa Nasze i pisma, ale przede wszystkim to, co ku dobru nieszczęśliwego owego narodu przy nadarzającej się sposobności uczyniliśmy. Jeżeli już ów niedostatek ziemski tak bardzo nas zatrwożył, to tem boleśniej odczuliśmy powszechny upadek moralności, gnębiący ten naród; to też staraliśmy się ze wzmoczoną gorliwością — według sił Naszych — o to, aby owym szkodom ulżyć i zaradzić. W sprawie tej współpracowała z Nami w sposób szczególny „Komisja dla Rosji”, przed dziesięciu bezmała laty przez Nas powołana do życia; jej to osobnem Motu proprio przekazaliśmy wszystkie sprawy, które „odnoszą się do Rosjan, zarówno zamieszkujących ziemię ojczystą, jak i tych, którzy zdala od niej znajdują się na wygnaniu” (Cfr. Acta Ap. Sed., 1930, p. 153). W ciągu niemałej tej przestrzeni czasu przekonał się dowodnie, że taka apostołska praca mogła z Bożą pomocą obfite zaiste wydać owoce, zwłaszcza, że niemało Rosjan łaknie i pragnie sprawiedliwości. Do rozwoju wielce świętego tego przedsięwzięcia

dekanałne, których nazwiska ks. ks. Dziekani podadzą zawczasu do wiadomości Kurji Diecezjalnej.

Od przybycia na kongregację zwolnić może tylko Kurja Diec. Łomża, d. 15 kwietnia 1935. † Stanisław Bp.

№ 45.

Ofiarowanie Komunii św. za młodzież w Sowietach.

Młodzież rosyjska jest wychowywana w nienawiści do Boga, do wiary Chrystusowej i Kościoła. Jednak pomimo wszystkich wysiłków bezbożnych przywódców uczucie religijne u ludzkości nie daje się stłumić.

Chrześcijańska miłość bliźniego i litość dla obecnego nieszczęśliwego pokolenia w Rosji podsunęła myśl, aby w dzień 8 maja b. r. jako w rocznicę pierwszej Komunii św. Teresy od Dzieciątka Jezus katolicka młodzież wszystkich krajów przystąpiła do Stołu Pańskiego i ofiarowała Komunię św. na uproszenie opieki Bożej dla młodzieży sowieckiej.

Polecam i naszej młodzieży ten dobry uczynek i tę duchową ofiarę na ratowanie wiary młodzieży sowieckiej.

Łomża, d. 24 IV. 1935.

† Stanisław Bp.

№ 46.

Rekolekcje.

W bieżącym roku rekolekcje zostały wyznaczone w seminarjum duchownem w dwóch serjach. *Pierwsza serja* 29.7 — 2.8, początek dnia 29-go o godzinie 20-ej, zakończenie 2-go rano; *druga serja* 5-VIII—9, początek 5-go o godzinie 20-ej, zakończenie 9-go rano.

Do I szej serji należą następujący Księża:

Dekanat Łomżyński: Ks. Srzedniczi, Ks. Roszkowski, Ks. Bagiński, Ks. Haraburda, Ks. Mateuszczyk, Ks. Rogalski, Ks. Łupiński.

Dekanat Augustowski: Ks. Chojnowski, Ks. Makiel, Ks. Kondracki, Ks. Peczkajtis, Ks. Rólkowski.

Dekanat Czyżewski: Ks. Brzóska, Ks. Piaszczyński.

Dekanat Jedwabiński: Ks. Szumowski, Ks. Żochowski, Ks. Moroz.

Dekanat Kolneński: Ks. Cudnik, Ks. Ciborowski, Ks. Sidorowicz, Ks. Rutkowski.

Dekanat Ostrołęcki: Ks. Milesek, Ks. Sawicki, Ks. Krzemiński, Ks. Prószyński, Ks. Jajbrzykowski, Ks. Kucharczyk, Ks. Łada.

Dekanat Ostrowski: Ks. Józskowski, Ks. Ciesielski, Ks. Kłobukowski, Ks. Szurnicki.

Dekanat Sejneński: Ks. Astasiewicz, Ks. Cybulski, Ks. Pardo.

Dekanat Śniadowski: Ks. Pianka, Ks. Łapiński, Ks. Borzuchowski, Ks. Olender.

Dekanat Sokołowski: Ks. Czarnowski, Ks. Gąsowski, Ks. Staniewicz, Ks. Chmielewski, Ks. Bruszewski.

Dekanat Suwalski: Ks. S. Dąbrowski, Ks. Gumowski, Ks. Buczyński, Ks. Pyszkowski.

Dekanat Szczuczyński: Ks. Kin, Ks. Radwański.

Dekanat Teoliński: Ks. Kowalewski, Ks. Janucik, Ks. Warkallo, Ks. Barszczewski.

Dekanat Wąsoski: Ks. Konstantynowicz, Ks. Dołęgowski, Ks. Snarski.

Dekanat Wysocki: Ks. Dąbrowski, Ks. Kruszewski, Ks. Rogiński, Ks. Dziondziak.

Do II-ej serji należą następujący Księża:

Dekanat Łomżyński: Ks. Szczęsnowicz, Ks. Myszczyński, Ks. Pianka, Ks. Betto, Ks. F. Tyszka, Ks. Supiński, Ks. Skarzyński, Ks. J. Kulesza, Ks. H. Tyszka.

Dekanat Augustowski: Ks. Grodzki, Ks. Drozd, Ks. Żebracki, K. Gogas, Ks. Kowalczyk.

Dekanat Czyżewski: Ks. Modzelewski.

Dekanat Jedwabiński: Ks. Skrodzki, Ks. Kostro.

Dekanat Kolneński: Ks. Mocarski, Ks. Będowski, Ks. Pęski, Ks. Makowski.

Dekanat Ostrołęcki: Ks. Koćmierowski, Ks. Myśliński, Ks. Walter, Ks. T. Kulesza, Ks. Suliński, Ks. Warakomski.

Dekanat Ostrowski: Ks. Łapiński E., Ks. Biernacki, Ks. C. Roszkowski.

Dekanat Sejneński: Ks. Florek, Ks. Młynarczyk, Ks. Kłapkowski.

Dekanat Śniadowski: Ks. Lis, Ks. Dorochowicz, Ks. Misiewicz, Ks. Foltyn, Ks. Bielawski.

Dekanat Sokołowski: Ks. A. Godlewski, Ks. Ciecuchowski, Ks. Szepietowski, Ks. Zieliński, Ks. J. Ostrowski.

Dekanat Suwalski: Ks. Budrewicz, Ks. Wołagiewicz, Ks. Śliwowski, Ks. T. Dąbrowski.

Dekanat Szczuczyński: Ks. Borawski, Ks. Żewis.

Dekanat Teoliński: Ks. Nowosadko, Ks. Średnicki, Ks. Maciątek.

Dekanat Wąsoski: Ks. Bronowicz, Ks. Janowicz.

Dekanat Wysocki: Ks. Ostrowski, Ks. Szwaluk, Ks. Modzelewski, Ks. Sokołowski.

№ 47.

Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.

Liga obrony powietrznej i przeciwgazowej (L. O. P. P.) organizuje w dniach od 12—19 maja b. r. swój doroczny tydzień propagandowy. Ze względu na zadanie Ligi, którem jest przygotowanie społeczeństwa do skutecznego przeciwdziałania napaści gazowej nieprzyjacielskiej w razie wojny, polecam WW. Duchowieństwu udzielanie oddziałom Ligi chętniej pomocy.

Łomża, dnia 12 kwietnia 1935 r.

(—) † Stanisław Bp.

№ 48.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Nr. AC, 27-c-14/4

Warszawa, dnia 28 grudnia 1933 r. Do P.P. Wojewódów woj. centralnych i wschod. oraz p. Komisarza m. st. Warszawy.

Odpis.

OKÓLNIK Nr. 128.

W sprawie zaświadczeń o urodzeniu w wypadkach zniszczenia lub zaginięcia ksiąg stanu cywilnego.

Spustoszenia wojenne w dziedzinie rejestracji stanu cywilnego nie zostały dotychczas naprawione, w następstwie czego przypadki nieistnienia ksiąg stanu cywilnego w obu swych egzemplarzach uległy zniszczeniu lub zaginięciu (wywiezieniu) stancją zjawisko pospolite. Obowiązujące ustawodawstwo, zwłaszcza jeżeli idzie o zniszczenie ksiąg urodzeń, nie przewiduje w kierunku odtworzenia tych ksiąg bezpośrednich środków zaradczych; pośredni zaś środek, jakim jest wywód prawości rodu w spornym postępowaniu sądowym, nastrocza w praktyce poważne trudności.

Rozpowszechnione dotąd t. zw. „akty znania”, jako pozbawio-

ne jakichkolwiek podstaw prawnych, spowodowały Ministerstwo do wydania zarządzeń, zakazujących uwierzytelniania ich w toku instancji administracyjnych.

W istniejącym stanie rzeczy, interes ludności pozbawionej podstawowych dokumentów, narażony jest na dotkliwy uszczerbek.

Chcąc przyjść zainteresowanym z pomocą w przypadkach, w których w ramach obowiązującego ustawodawstwa krajowego bądź obcego, dopuszczalne jest osiągnięcie pewnych celów, bez przedłożenia formalnego aktu stanu cywilnego, zarządzam, co następuje:

1) Osoba pozbawiona aktu urodzenia, w następstwie udowodnionego zniszczenia lub zaginięcia obu egzemplarzy właściwych ksiąg stanu cywilnego, może wszcząć starania o stwierdzenie zasadniczych danych, księgami temi objętych.

2) Władzą rzeczowo właściwą do załatwiania zgłaszanych w dziedzinie tej podań jest, stosownie do postanowień art. 2 pkt. 1 w związku z art. 4 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 23 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (D. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) — powiatowa władza administracji ogólnej. Właściwość miejscową władzy tej określają ogólne zasady przewidziane w art. 3 pkt. 1c tegoż rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

3) Podanie strony winno być zaopatrzone w poświadczenie zamieszkania, zarządzane okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 56 z dnia 30 kwietnia 1932 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 8, poz. 91), w odpis ankiety wzoru Nr. 11, zarządzanej rozporządzeniem Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 16.X.1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84f poz. 653), wreszcie, w granicach możliwości, w inne dokumenty, które dawałyby podstawę do stwierdzenia w drodze pośredniej ustalonych danych.

4) Władza, do której skierowano podanie stosownie do postanowień pkt. 2, zarządza niezbędne postępowanie wyjaśniające, działając przytem, o ile miejsce petenta nie leży w jej okręgu administracyjnym, w ścisłym porozumieniu z władzą właściwą, ze względu na wspomniane miejsce urodzenia. W szczególności władza właściwa ze względu na miejsce urodzenia petenta, o ile sama nie rozporządza dotychczas jeszcze ścisłymi materiałami z zakresu danych, przewidzianych pkt. I—III niniejszego zarządzenia, obowiązana jest w drodze odpowiednich dochodzeń, przeprowadzonych u właściwego urzędnika stanu cywilnego oraz organu przechowującego duplikaty ksiąg, ustalić w sposób niewątpliwy, iż akt stano-

wiący przedmiot sprawy na skutek zniszczenia w całości lub części właściwej księgi rzeczywiście nie istnieje.

5) Odpowiednio do wyników przeprowadzonych dochodzeń, władza właściwa ze względu na miejsce zamieszkania wydaje stronie zaświadczenie wzoru A lub w wyjątkowych zaś przypadkach wzoru C.

6) Zarówno zaświadczenie wzoru A jak B wydaje się w tych tylko wyłącznie przypadkach, w których na podstawie przedłożonych przez stronę dokumentów pochodnych (o czym niżej) da się ustalić w sposób niewątpliwy dane z zakresu jej stanu cywilnego, wymienione w tych wzorach.

Do dokumentów pochodnych zaliczyć należy w szczególności wystawione w okresie przed zniszczeniem właściwych ksiąg dokumenty publiczne, jak wyciąg z ksiąg ludności stałej lub z ksiąg stanowych, dawny paszport rosyjski, świadectwa szkolne, wojskowe, przemysłowe i t. p.

Różnica między zaświadczeniem wzoru A i B polega na odmiennym przeznaczeniu każdego z tych wzorów. Okoliczność ta znalazła też odpowiedni wyraz w ich tekstach, a mianowicie:

Zaświadczenie wzoru A zaopatrzone jest w ustępie 3 w klauzulę treści następującej:

„Zaświadczenie niniejsze nie zastępuje aktu urodzenia i ważne jest w tych jedynie przypadkach, w których stosownie do obowiązujących przepisów przedstawienie aktu urodzenia jest bezwzględnie wymagane”.

Zaopatrzone taką klauzulą świadectwo wzoru A przeznaczone jest wyłącznie tylko dla wewnętrznego użytku władz i urzędów krajowych. Zaświadczenie wzoru B pozbawione jest tej klauzuli i, jako służące dla celów emigracyjnych, przeznaczone jest wyłącznie tylko dla użytku władz i urzędów obcych.

7) Zaświadczenie wzoru C wydaje się w przypadkach, gdy strona dokumentów, o jakich mowa w pkt. 6 niniejszego zarządzenia, przedłożyć nie może.

Podstawę zaświadczenia stanowi więc w przypadkach tych wyłącznie tylko wspomniane w pkt. 3 poświadczenie zamieszkania i odpis ankiety tudzież protokółarne, pod skutkami prawa złożone, ze znanie strony (wzór D).

Zaświadczenie wzoru C z natury rzeczy wydane być winno przy zastosowaniu daleko idących środków ostrożności, na co szczególnie zwraca się uwagę.

Rola władzy, wystawiającej to zaświadczenie sprowadza się do stwierdzenia, jak w zaświadczeniu A i B, że dana osoba urodziła się dnia roku 19 . . . , ale jedynie tylko do poświadczenia, że petent złożył odpowiednią deklarację. Zasada ta znajduje stosowny wyraz w samym tekście omawianego wzoru. Z wyjątkowego charakteru zaświadczenie wzoru C wynika, że może mieć ono wyjątkowe tylko zastosowanie, a mianowicie:

a) wydaje się wyłącznie tylko w przypadkach należycie udowodnionego przez stronę zamiaru wyemigrowania z kraju,

b) służy ono, podobnie jak zaświadczenie wzoru B, wyłącznie tylko w obrocie zagranicznym, celem przedłożenia władzom państw immigracyjnych.

Podając przytoczone zasady do wiadomości i ścisłego przestrzegania, zaznaczam, że mają one zastosowanie wyłącznie tylko w przypadkach zniszczenia aktów urodzenia, nie naruszając oczywiście w niczem obowiązujących przepisów (art. 2 i nast. K. C. P., art. 1624 U. P. C. — pod rządem K. C. P.; — orzeczenie h. Senatu roz. № 35 z 1900 r. oraz art. 1356 U. P. C. — pod rządem „Zwodu Zakonów ros.”, w ramach których przeprowadzenie dowodów urodzenia nastąpić może w trybie dochodzenia prawości pochodzenia, w spornym postępowaniu sądowym.

Jak z uwagi powyższej wynika, zarządzenie niniejsze, wprowadzając uproszczony i przyśpieszony tryb postępowania, ma z natury rzeczy charakter wyjątkowo-przejściowy i fragmentaryczny. Zadaniem jego jest umożliwienie osobom zainteresowanym wykazania się podstawowymi danymi z zakresu stanu cywilnego; ściślej akt urodzenia, bądź zastępujący go wyrok sądowy, nie jest bezwzględnie wymagany, a więc w przypadkach, w których władza, w granicach swobodnego uznania, może dopuścić inny dowód.

W zastosowaniu praktycznym, w ramach przytoczonych zasad, znajdują więc przede wszystkim zaspokojenie interesy osób, które w celu połączenia się z przebywającymi w krajach zamorskich rodzinami, obowiązane są wykazać się wobec właściwych władz obcych rzeczywistym z rodzinami temi pokrewieństwem.

Zwracam uwagę, że ze względu na ograniczoną w czasie ważność udzielanych przez władze zamorskie zezwoleń immigracyjnych (affidavit), zgłaszane w sprawach podania załatwiane być winny z należytym pośpiechem.

Co się tyczy natomiast przypadków, w których braku aktu urodzenia jest następstwem nie zniszczenia ksiąg, ale zaniedbania usta-

wowego obowiązku doniesienia o urodzeniu w tym względzie należy w dalszym ciągu pouczać strony o niewygasłym ich obowiązku sporządzania po myśli obowiązujących przepisów (art. 97 i nast. K.C.P. oraz pod rządem „Zwodu Zakonów” ros. orzeczenie zgrom. ogól. sen. ros. № 9 z 1913 r.) spóźnionego aktu urodzenia, o ile, rzecz prosta, znaczny upływ czasu nie stoi temu na przeszkodzie. Jest rzeczą oczywistą, że wszystko, co powiedziane wyżej, nie rozwiązuje bynajmniej w całości zagadnienia zniszczonych ksiąg stanu cywilnego oraz że w formie ostatecznej rozwiązanie to nastąpić mogło jedynie na podstawie zasad określonej w drodze ustawodawczej, w którym to względzie Ministerstwo podjęło już odpowiednią inicjatywę.

Uważając za niezbędne przygotowanie już dziś gruntu do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia prac zmierzających do uporządkowania tej dziedziny stosunków, proszę Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o zarządzenie odpowiednich w tym kierunku dochodzeń we wszystkich działających na podległym mu obszarze urzędów stanu cywilnego. Omawiane dochodzenia winny mieć na celu:

I. Ustalenie protokółarne, czy w danym urzędzie stanu cywilnego zachodzi brak jakichkolwiek ksiąg bądź poszczególnych, księgami temi objętych aktów stanu cywilnego oraz czy wszystkie księgi przechowywane są w należyтым porządku.

II. Opracowanie pełnego wykazu ksiąg lub aktów stanu cywilnego brakujących w poszczególnych urzędach stanu cywilnego z jednoczesnem określeniem przyczyny, która ten brak spowodowała (zniszczenie, wywiezienie) oraz ze wskazaniem daty i bliższych okoliczności, wśród których zniszczenie to bądź wywiezienie nastąpiło.

Wykaz ksiąg i aktów stanu cywilnego brakujących, których odtworzenie jest możliwe na podstawie zachowanych we właściwych archiwach duplikatów, zestawień należy osobno.

Sprawozdania o wynikach wydanych w tym względzie zarządzeń, zaopatrzonego w ogólne i ujęte w formę ostateczną zestawienie braków, o jakich mowa w pkt. III niniejszego zarządzenia, oczekiwać będzie w terminie najpóźniej 6-cio miesięcznym.

Za Ministra (—) Korsak Podsekr. Stanu.

№ 49.

Zbiórka na Polską Macierz Szkolną.

Polska Macierz Szkolna ogłasza na dzień 3 maja zbiórkę na Dar Narodowy na prace oświatowe Pol. Macierzy Szkolnej. Kurja zachęca WW. Duchowieństwo do wzięcia udziału w powiatowych, miejskich i lokalnych komitetach obchodu 3 maja i popierania zbiórki.

№ 50.

Nominacje Asystentów Kościelnych Stowarzyszeń Akcji Katolickiej.

J. E. Ks. Biskup Ordynariusz mianował Asystentami Kościelnymi:

a. Oddziałów Katol. Stowarzyszeń Mężów:

W Czarni — Ks. Prob. Jałbrzykowskiego. W Czerwinie — Ks. Prob. Koćmierowskie. W Dąbrówce Kościelnej — Ks. Prob. Ostrowskiego. W Kleczkowie — Ks. Prob. Myślińskiego. W Łysych — Ks. Prob. Gerwela. W Małkini — Ks. Prob. Śniegockiego. W Miastkowie — Ks. Prob. Tyszkę. W Przechodach — Ks. Prob. Tuzińskiego. W Zalasiu — Ks. Prob. Kucharczyka.

b. Oddziałów Katol. Stowarzyszenia Kobiet:

W Czarni — Ks. Prob. Jałbrzykowskiego. W Kleczkowie — Ks. Prob. Myślińskiego. W Małkini — Ks. Prob. Śniegockiego. W Miastkowie — Ks. Prob. Tyszkę. W Raczkach — Ks. Prob. Balukiewicza. W Rajgrodzie — Ks. Prob. Radwańskiego. W Sejnach — Ks. Kan. Astasiewiczza.

№ 51.

Duchowieństwo parafjalne a nauka religji

Wedle wyjaśnienia Ministerstwa W. R. i O. P. duchowieństwo parafjalne nie składa do władz szkolnych podań o przydzielenie mu godzin nauki religji w szkołach powszechnych lecz bezpośrednio zawiadamia władze szkolne o gotowości nauczania religji w oznaczonych dniach i godzinach. Uczynić to jednak trzeba każdorocznie przed dniem 1 maja.

№ 52.

Święcenia alumnów.

Dnia 6 kwietnia b. r. otrzymali z rąk J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza święcenia diakonatu następujący alumni:

1. Zajkowski Wacław.
2. Markowski Władysław.
3. Wyszynski Stanisław.
4. Kalinowski Mieczysław.
5. Rogowski Jan.
6. Załęski Józef.
7. Krawczyk Władysław.
8. Pilarek Franciszek.
9. Krajewski Roman.
10. Podbielski Telesfor.
11. Równy Kazimierz.
12. Chelchowski Stanisław.
13. Sasinowski Mikołaj.

№ 53.

Zmiany w duchowieństwie.

Dnia 5 kwietnia b. r. zmarł Ks. Kan. B. Sadowski w Tykocinie. R. i. P.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

№ 6.

Łomża, dnia 1 czerwca 1935 r.

Rocznik IX.

T R E Ś Ć :

54. S. Paenitentiarum — Decretum: Spiritualis visitatio in SSmo Sacramento indulgentiis ditatur. 55. S. Paenitentiarum—Decretum: assistentia officii, quae vocant, tenebrarum in hebdomada maiori peculiaribus augetur indulgentiis. 56. S. Congr. Rituum: Variationes faciendae in rubricis breviarum ac missalis Romani.	57. Pap. Komisja do autentycznego wyjaśnienia kanonów kodeksu. 58. Obchody świeckie. 59. Wykup gruntów zajętych przez groby i cmentarze wojenne. 60. Kolekta na Uniwersytet Lubelski. 61. Uniwersyteckie wykłady dla duchowieństwa.

№ 54.

Sacra Paenitentiarum Apostolica

(Officium de Indulgentiis).

Spiritualis visitatio in SSmo Sacramento indulgentiis ditatur
DECRETUM.

Satis innotescit plurimum christianorum, pietate praestantium, laudabilis praxis, qui propter aliquem morbum aliasve iustas causas impediti, quominus ad ecclesiam accedere possint ut praesentes Jesum visitent, publicae adorationi expositum vel in sancto tabernaculo reconditum (quod quidem vehementer exoptant) et ita lucrari quoque indulgentias hisce visitationibus adnexas, in propria domo aut ibi ubi impedimentum eos detinet, talem visitationem explere student in spiritu fidei erga realem Jesu Christi praesentiam in Sacramento Altaris, recitantes quoque praescriptas preces, sibi que persuadentes, divinum Redemptorem in immensa sui Cordis caritate benigne accepturum hunc pietatis actum eodem quippe modo, quo spiritualis Communio Eadem est gratissima, quum Communio sacramentalis fieri nequeat.

Haec, alta quidem, in animo Suo revolvens, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, ob eximiam Eius, quae toti christianorum